

„Urunk! Kérünk, adj tehetséget, lelki és testi erőt,

hogy közösségünket és templomunkat a Te dicsőségedre felépíthessük!”

MÉGIS

2008. Karácsony

A PÁTYI KATOLIKUS KÖZÖSSÉG LAPJA www.ude.hu

A jó, amit teszel, holnap már feledésbe megy, MÉGIS TEDD A JÓT! (Calcuttai Boldog Teréz)

BABITS MIHÁLY: KARÁCSONYI ÉNEK

Mért fekszel jászolban, ég királya?
Visszasírsz az éhes barikára.
Zenghetnél, lenghetnél angyalok közt:
mégis itt rídogálsz, állatok közt.

Bölcs bocik szájának langy fuvalma
Jobb tán mint csillag-úr szele volna?
Jobb talán a puha széna-alom,
Mint a magas égi birodalom?

Istálló párája, jobb az neked,
mint gazdag nárdusok és kenetek?
Lábadhoz tömjén hullt és arany hullt:
kezed csak bús anyád melléért nyult...

Becsesnek láttad te e földi test
koldusruháját, hogy felvetted ezt?
s nem vélted rossznak a zord életet?
te, kiről zengjük, hogy „megszületett”!

Szeress hát minket is, koldusokat!
Lelkünkben gyujts pici gyertyát sokat.
Csengess éjünkön át, s csillantsd elénk
törékeny játékunkat, a reményt.

NÉHÁNY SZÓBAN

A jó ajándék önmagunk egy darabja. A legjelentéktelenebb ajándék is test a testünkből, lélek a lelkünkből. Példa arra, hogy életünk nemcsak szükségletek láncolata, s hogy életünk legvégső alapja mégse valamiféle elemi és kikerülhetetlen önzés. Bizonyítéka annak, hogy létünk végül is ajándék, amiből futja az ajándékozásra. Tiltakozás, igen, az ajándék tiltakozás is énünk korlátai ellen, akár olyasmit ajándékozunk oda, amire magunknak is szükségünk volna, de még inkább, amikor olyasmit, amit mi magunk is szeretünk, kedvelünk.

Rossz szívvel adott ajándékot is lehet tiszta, és tiszta szívvel adottat is rossz szívvel fogadni, akár az áldozásban Isten testét.

Az ajándékozás nem figyelmesség, nem fényűzés, nem szokás. Véghetetlenül komolyabb és több minden rutinmozdulatnál. Gyönyörű kifejezése az ember földi sorsának, helyzetének s ugyanakkor transzcendens ambíciójának. Annak a váagnak, hogy egyek legyünk, ha most még csak börtönrácsainkon át tudjuk is megölelni, megitatni és megetetni egymást.

Új Ember, 1974. február 17.

KATOLIKUS SZEMMEL

Tudjuk a karácsony a szeretet ünnepe. Az ajándékozás gesztusának is ez az értelme: önmagunkat, önmagunknak egy „részét” ajándékozunk, adjuk oda másoknak. De ez a jelképes gesztus akkor valódi, ha nem marad pusztán jelkép. Azaz, ha minél teljesebb az odaadásunk, s ha teljes emberségünk, minden képességünk, s minél tudatosabban vesz részt benne. Csak így kerülhetjük el a csodálatosan harmonikus ünnep nemegyszer zavaró kísérőit, azt, hogy a három nap egy pillanatra se váljék terhessé vagy akár unalmassá. Mert a szórakozás természete, hogy kiapad, egyedül a szeretet találékonysága kifogyhatatlan.

Új Ember, 1963. december 22.

Pilinszky János

2008 KARÁCSONYÁRA: "VILÁGUNK VILÁGOSSÁGA"

Rajtunk múlik

Rajtunk múlik,
bennünk születik-e karácsony éjszakáján tűz.

Rajtunk múlik,
hogyan gondozzuk a csodát, a világosságot.

Rajtunk múlik,
pislákoló, kihalni készülő, az árnyak teret adó lángocska lesz-e?

Rajtunk múlik,
hitünk fénye, a Messiás születése "csak" Istentől kapott lehetőség.

Rajtunk múlik.

Havas Vince

KÖSZÖNETNYILVÁNÍTÁS

2008. november 29-én hálaadó szentmise keretében ünnepeltük házasságkötésünk 50. évfordulóját.

Ezúton szeretnénk megköszönni mindazon kedves testvérünknek, akik eljöttek és imáikkal vettek részt a számunkra oly fontos eseményen.

A Jóisten áldását kérjük kedves Mindnyájukra:

Rotharidesz Frigyes

Mártonfalvay Angéla

FRICI BÁCSI ÉS ELLA NÉNI 50 ÉVE

A gondolat, hogy lapunkban számról számra bemutatkozzék egy a közösségünkhöz tartozó család, már egy ideje ott motoszkált a fejemben. Ella néni és Frici bácsi ünnepe aztán a formálódó gondolatot konkrét lehetőséggé tette: e szép évforduló apropóján megkezdhetjük a sorozatot – velük.

Amikor az esőre hajló decemberi délutánon a cikket előkészítő beszélgetésre igyekeztem, már sejtettem az eredmény nem egy egyszerű bemutatkozás és nem is egy szabályos interjú

lesz. S valóban, hiába készítettem elő papírt és tollat, amikor belevágtunk azok észrevétlenül kikoptak a kezemből. Magával ragadott a beszélgetés természetes, közvetlen folyása, amely nehezen tűrte volna a szigorú jegyzetelést.

Percek alatt olyan közvetlen egyszerűséggel tudtunk beszélgetni, mely természetes egyszerűség – úgy érzem – mindig is jellemezte Ella néni és Frici bácsi közös életét. Az az egyszerűség ez, amellyel közöttünk is itt vannak hét-

ről hétre a vasárnapi és legtöbbször a hétköznapi szentmiséken is: szinte észrevétlenül, de mégis biztonságot sugárzóan. Úgy, ahogy jelen voltak egymás és három gyermekük számára az évek során a mindennapok örömeiben és gondjaiban. A helyzetekben, amikor mindenki tette a dolgát. Az apró, hétköznapi, látszólag lényegtelen dolgokban, melyek azonban életünk egyetlen lényeges gerincét alkotják.

Jelen lenni a család, a gyerekek és az unokák számára – ez hozta őket Pátyra is. 8 évvel ezelőtt ugyanis több, mint negyedszázados otthlásuk alatt igen-igen szívükhöz nőtt óbudai otthonukat adták fel lányaik unszolásának engedve azért, hogy velük és nyolcból hat unokájukkal egy faluban éljenek. Azért, hogy többet láthassák egymást és, hogy közelebb legyenek egymáshoz bárki is szoruljon a másik segítségére. Így most aktív nagyszülőkként az unokák felügyelete, fuvarozása, ebédeltetése, esetenként ápolása tölti ki napjaikat úgy, ahogy tette azt korábban a család fenntartásáért végzett munka és gyermekeik nevelése.

Jelen lenni az egyház életében – hívő emberekként ez is mindig természetes volt számukra. Frici bácsi már Rákoskerten – ahol házasságuk első 16 évében szüleivel éltek együtt – egyházközségi képviselőtestületi tag volt. Így aztán Óbudára, első önálló otthonukba

költözve szinte magától értetődő volt hasonló szerepvállalása. Itt ő volt a terület gazdasági bizottságának elnöke, már nyugdíjasként a Szent Péter és Pál Községi Ház gondnoka. 1989 és 1995 között aktív szerepet vállalt a 400. számú Szent Péter és Pál cserkészcsapat

életének szervezésében. Táborozott, táborkonyhát vezetett. Míg a közös munka során családi-atyai jó barátta vált Khirer Vilmos óbudai plébános mellett

Frici bácsi otthagyasuk alatt mindvégig megmaradt képviselői hivatalában, nálunk – bár Béla atya próbálta arra rábeszélni – hasonló funkciót életkorára való tekintettel már nem vállalt. Táborkonyhákban szerzett gyakorlatát azonban azóta mindannyiunk örömeire Pátyon is kamatoztatja, hiszen közösségi alkalmainkon – a Szent Imre napi búcsúkon vagy a Pátyi Tavasz rendezvényein – már jó néhányszor kóstolhattuk Frici bácsi „párja nincs” főztjét.

Ahogy jelen voltak családjukban és egyházukban életük során, úgy lehettek jelen családjuk körében a templomban házasságkötésük 50. évfordulóján. Az, hogy gyermekeik mintegy meglepetésként megszervezték számukra ezt az alkalmat és, hogy a meghívott rokonok teljes létszámban el is jöttek kézzelfog-

hatóvá tette számukra a család összetartozásának tapasztalatát. A rokonok jelenléte által megélhették: családjukban generációról generációra „öröklődik” az összetartozás tudata. Azáltal, pedig ahogy 3 gyermekük létrehozta számukra ezt az ünnepet, azt is örömmel tapasztalhatták, hogy az összetartozás tudatát nekik is sikerült tovább örökíteniük. Az ünnepi alkalom – melynek mi a helyi egyházközség tagjai is részesei lehettünk – méltó és hű tükre volt annak, ami Ella néni és Frici bácsi életében oly fontos volt.

Karácsony ünnepe közeledvén kívánom mindnyájunknak, tapasztaljuk meg a meghittségnek és együvé tartozásnak azt a boldog örömét, amelyet Ella néni és Frici bácsi évfordulója kapcsán általuk és velük megélhettünk. És kívánom nekik, s talán nem utolsósorban magunknak is, hogy tíz év múlva az új templomot megtöltve ünnepelhesse együtt család és egyházközség a gyémántlakodalmukat!

RSJ

EGY ÁRVERÉS MARGÓJÁRA

Esős nap volt december 3-a. Egyedül indulok, majd sorban veszem fel utasaimat, az árverésre szánt tárgyakkal egyetemben. Nemcsak az autó utastere, de a csomagtartó is roskadásig megtelik. Útközben beszélgetünk – vajon mi mennyiért fog elkelni és a bevétel mire lesz elég. A Hegyalja útnál a megszokottnál is nagyobb dugó fogad bennünket. Aggódok, hogy elkésünk, de az árverés vezetője telefonon megnyugtat bennünket. Nem kezdik el nélkülünk. Ez jó hír.

A Pilinszky Irodalmi Kávéház bejáratánál barátok, ismerősök fogadnak minket. Odabent régi és új ÉrMe tagok, vendégek. Van, aki számol, van, aki az árverésre érkező tárgyakat veszi szemügyre, van, aki nyilvántartásba veszi őket. Végre megkezdődik az árverés. A keresztény vállalkozók 165 tételre, 5 cél érdekében licitálhatnak. A HALAD Egyesület a határon túli magyar vállalkozások támogatási alapja javára, a KOVÁSZ Egyesület egy életnagyságú Mindszenty szobor elkészítéséhez, a gödi Piarista Szakmunkásképző Intézet az intézet honlapjának megújításához, a somogydöröcskei katolikus közösség közösségi házuk befejezéséhez gyűjt adományt. Szívünkhöz mégis az ötödik cél áll legközelebb, az épülő pátyi Szent Imre Templom és Közösségi Ház bronzkapujának fa- és üvegszerkezete.

Mi erre gyűjtünk. A tárgyak, amelyeket viszünk, értékesek. Közülük kerül ki a legmagasabb leütési érték, mely 100 ezer forint. Ezt a győztes egy parázs hangulatú

licitet követően szerzi meg, mely után zúg a vastaps. A tárgy egy hibás sorozatszámú, eredeti pátyi téglá.

De elárverezünk 3 darab Petrás Mária kerámiát is, amelyet a világszerte ismert, néhány éve Pátyon is kiállító, csángó népi iparművész és énekművész kizárólag erre az árverésre ajándékozott számunkra. A leütési érték 81 ezer forint.

Jordán Ágnes pátyi fazekas erre az alkalomra készített gyönyörű Miska kancsója 6 pohárral 28 ezer forintért kel el.

Van a tárgyak között sok könyv, CD, nemes borok, bio lekvárok és szörpök, ólomkristály pohárkészlet és margitszigeti bringó-hintózás, a piarista diákok fából és kovácsoltvasból készült kézműves remekei, intarziás asztalok, valamint 3 frissen elejtett fácánkakas is.

Kalapács alá kerül Schumicky András felajánlása, egy egyhetes kárpátaljai síelés, mely egy egész család számára szállást és bérletet is biztosít. Ennek bevétele is a templomunk kapujára befolyó összeget növeli. Az árverés teljes bevétele 1 millió 566 ezer forint, melyből mi, pátyiak hozzuk el a legtöbbet. 573 ezer forinttal jövünk haza, mely több, mint másfélszerese a második helyezett cél bevételeinek.

Elégedettek vagyunk. Visszafelé is sok tárgyat hozunk. Nemcsak az autó, de a csomagtartó is roskadásig megtelik. Útközben beszélgetünk. Hazafelé sorban teszem ki utasaimat, majd egyedül érkezem haza. Az égen ragyogtak a csillagok.

KI

SZLOVÁK PARADICSOM (SLOVENSKY RAJ)

Előrebocsájtom, nem vagyok egy túrázós fajta és nem szeretem a sötét nedves helyeket, mint például a barlangokat. Mégis kár lett volna kihagyni azt az októberi hétvégét, amelyen Czajlik Zoli szervezésében ellátogattunk a ma már Szlovákia területéhez tartozó Hernád-völgyi természetvédelmi területre. (Podlesok)

Az eredeti tervek szerint egy teljes nap túrázás és fél nap barlangászás volt a kizárólag hímneműek számára meghirdetett program, melyben Páty ifjú legényeit az idősebbek egy kemény megpróbáltatásokkal teli hétvégén férfivá fogadják.

Az ötlet elég vonzónak tűnt ahhoz, hogy benevezek. A trilaterális kapcsolatokat erősítendő egy zsámbéki és egy budapesti idegenlégióssal erősödve kilencen, két autóval indultunk neki péntek délután a hosszú autótútnak.

Miután Jósmafőn leraktuk az autókat, már sötétben vágunk neki megkeresni a szállásunkat. Zoli előre jelezte, ezért nem volt meglepetés, hogy mintegy félórányi gyaloglás után értük el az erdő közepén megépült egykori kutatóbázist, mely két

(illetve egyeseknek egy) éjszakára a szállásunk volt.

A szabályszerű bejelentkezést követően a kétfős konyhában mind a kilencen elfértünk ahhoz, hogy a férfivá fogadás megtörténjen. Persze némi bor és egyéb szívmengető kíséretében. Egyes híresztelések szerint ez az épület egyébként tudatosan épült szűkre, biztosítva a kellő kényelmetlenséget ahhoz, hogy ne akarja senki hegyi szállodának megszerezni. De ettől függetlenül az éjszakai alvásra kitűnő lett volna, ha...

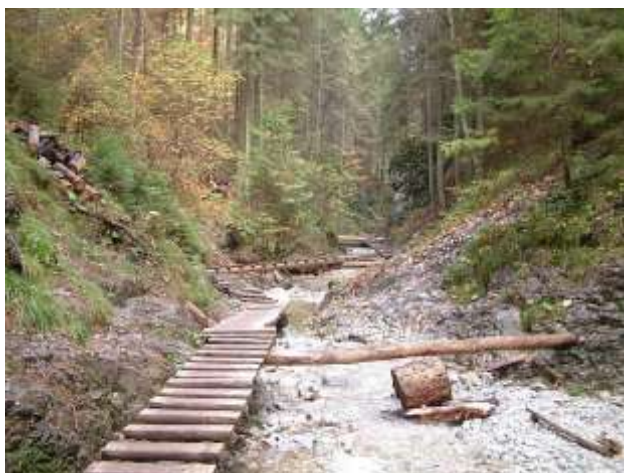
Ha Szabó Andris telefonja éppen nem a lemerülés határán félóránként „bimbammol”.

8 - MÉGIS

Nekem a totális csendben, az erdő közepén, a londoni Tower toronyórájának hangjait idézte, mintha a harangtoronyban aludtunk volna. Persze reggel Andris frissen ébredve megjegyezte: ja ez az én telefonom, majd egy laza mozdulattal kikapcsolta. Egy szerencséje volt, ő a sofőr, az ő autójával mentünk tovább, persze miután visszagyalogoltunk az autókhoz.

Némi autókázás következett, amiből természetesen nem maradhatott el az „éntudommerkellmenni”. Mégis eltévedtünk. Na nem nagyon, csak épp annyira, hogy estig egy óra késést kelljen behoznunk.

Ám a hely mindenért kárpótolt. Gyorsan kitaláltuk, hogy melyik a leghosszabb lehetséges megteendő út, ezen vágunk neki. Felfelé a patak völgyében láncos, létrás, vízben gázolós, szakadékos, úttalan

utakon (Suchá Belá).

Gyönyörű volt az őszi erdő hol sötét, hol napfényes színpompája. Pont ez az óriási kontraszt az, ami miatt nehéz itt jó fotót készíteni. Majd a hegygerincen tovább kiépített úton a menedékházig, illetőleg a Vörös kolostorig. Itt ebéd, és az éjszaka elmulasztott alvás némi pótlása.

A cél ezután már a Hernád völgye volt. Azon csodálkoztunk, vajon erre a

meredek sziklás részre hogyan juthattak fel egykor a lovaskocsik. Legalábbis kocsinyomokat véltünk felfedezni a sziklákban. Leérve a Hernádhoz azt hittük vége minden megpróbáltatásnak, de valójában itt kezdődött a második izgalmas szakasz. Végig a Hernád mellett, hol a folyó közvetlen partján, hol 30-40 méterrel magasabban, fel-le legalább harmincszor, hidakon, sziklán kiépített láncos, „tepsis” lépcsőn, falépcsőn és erdei úton jutottunk vissza a kiinduló ponthoz. Perc-re pontosan.

Majd felvásároltuk az egyetlen nyitva lévő bolt szinte teljes ajándék, étel- és italkészletét, pihegtünk egy kicsit. Elfáradtunk, de megérte.

Már jó előre kihúztam magam a barlangászás alól, de szerencsére ebben nem voltam egyedül: a teljes autónyi legénységünk -hozzám hasonlóan- csak szombat éjszakáig vállalta a programot, emiatt a másnapi barlangászásból kimaradtunk és a beszámoló itt véget is ér.

A férfivá fogadottak: Havas Márk, Schumicky Pál, Kővágó Balázs

A férfivá fogadók: Dobszay Ambrus, Czajlik Zoltán, Marton Ádám, Polgár András, Reményi László, Szabó András
Köszönjük az élményt a szervezőknek.

ReL@

A „KARITÁSZ” MINDEN KERESZTÉNY HIVATÁSA

2008. november 29-én Székesfehérváron Egyházmegyei Karitásztalálkozón vettem részt. Ez alkalomból Spányi Antal püspök atya szép előadását hallgathattuk meg kb. kétszázan, karitászmunkatársak. Szeretném a püspök atya gondolatait ezúton megosztani egyházközségünk minden tagjával, mert úgy gondolom, hogy mindnyájan épülhetünk általa.

Ki az igazi keresztény? - tette föl az atya a kérdést.

Aki megtapasztalta Isten szeretetét, és ezt tovább is akarja adni. Felelősnek érzi magát testvéérért. Mindenkit testvérének tekint, szívében Krisztust hordozza. Krisztust adja a világnak, mert nekiadta magát („már nem én élek, hanem Krisztus él énbennem”-mondja Szent Pál apostol). Krisztust képes látni mindenki. („Mert éheztem és enni adtatok...”)

XVI. Benedek pápa azt mondja, hogy a relativizmus diktatúrájában élünk. Ez ellen kell küzdenünk tetteinkkel, szavainkkal. Hiszen a mi irtalmas mennyei atyánk örök, és minket is az örök életre teremtett.

Szent Pál azt mondja: örüljete! Örömünk ne a körülmények függvénye legyen, hanem Isten jelenlétének öröme.

A Karitászmunkatárs nem szociális munkás – sokkal több annál! Önmagát ajándékozva befogadja a mási-

kat. Ajándékká kell válnom a másik számára! Nem csak jól szervezett akciókra, hanem sok kicsi rendszeres jócselekedetre van szükség.

Az embereket lelkiismeretükben érzékennyé kell tennünk. A szeretetcselekedet nem függhet a hangulatunktól. Nem szabadidő-eltöltés, jámbor elfoglaltság. Krisztus szeretete sürget minket. Tevékenységünkkel nem a megélhetésünket biztosítjuk. Csak áldozat árán megy. Csak az Istenszeretet erejével lehet előrevinni a világot.

Mi tesz képessé a szeretetre? Az Isten személyes szeretetével való találkozás. Ezért fontos, hogy rendszeresen éljünk a szentségekkel, és helyezzük egész életünket és minden tevékenységünket Isten jelenlétébe. Olyan szépen fogalmazta meg ezt József Attila: „minden dologomban tetten érlek”. Fontos a mindennapi ima. „Szeressétek ellenségeiteket, imádkozzatok üldözőitekért” – mondja Krisztus. A körülmények mindig nehezek. Szent Erzsébetnek sem volt könnyebb!

Mit várok Önöktől? Hogy továbbadják, ill. megvalósítsák ezeket a gondolatokat.

A mai nehéz helyzetben nagyon fontos, hogy legyen listánk a rászorulókról. Ha ilyen még nincs, minél hamarabb el kell készítenünk. Nehéz idők elé nézünk. Ne akkor kelljen kapkodni, amikor még nagyobb lesz a baj!

Mindig tartsuk szem előtt, hogy az ember a fontos, aki segítségre szorul. Minél szélesebb összefogásra van szükség. Keressük föl az önkormányzatot, a tanítókat, óvónőket, házi orvosokat, védőnőket! Minél több embert próbáljunk bekapcsolni a munkába! Sok-sok beszélgetéssel változtathatunk a közszemléleten. Segítsünk másokat a megfelelő lelkület kialakításában! Akár nevelési tanácsokat is adhatunk személyes beszélgetésekben. Elmondhatjuk, hogyan lehet jót tenni.

Ez az út, amit Önök vállalnak, a megszentelődés útja, de részben már feltételezi a szentséget: az Isten jelenlétében élt életet. A hit hallásból ered, a szeretet találkozás útján terjed. Használjuk azokat az eszközöket, amelyek rendelkezésünkre állnak! Próbáljuk népszerűsíteni a katolikus rádiót! Az 1341-es és a 810-es hullámhosszon fogható. Állítsuk be idős, beteg testvéreinknek rádióját erre a hullámhosszra! Általában nagyon hálásak érte. Havonta jöjjünk össze mi, munkatársak! Beszéljük meg tapasztalatainkat, örömeinket, nehézségeinket! Imádkozzunk együtt gondozottjainkért és egymásért! Ha mód van rá, kérjük a plébános atyát, hogy időnként ő is vegyen részt találkozóinkon! Észre fogjuk venni, hogy ha valakiért rendszeresen imádkoznak, akkor megváltozik a vele való kapcsolatuk. És egy kicsit jobb lesz a világ.

Schumicky Ildikó

Karitás fogadóóra:

csütörtök de. 9.00-11.00 a templomban

A Karitás szogalat elérhető:

Schumicky Ildikó	06 20 343 10 66
Sadeczky Ila	06 20 463 86 28
Czajlik Gabriella	06 23 343 131

Felajánlás

(használt, de jó állapotban vannak)

- 1 db gyermekülés magasító autóba
 - 1-1 pár 20-as, 21-es méretű, fűzős cipő (bőr)
 - 1 pár 18-as méretű, műa. szandál
 - 1 pár 5 ujjas babakesztyű (kötött)
 - 2 db babasapka (újszülöttre)
 - 2 db téli, babasapka (újszülöttre/1-4 hónaposra)
 - 1 pár ruhacipő (újszülöttre)
- Elérhetőség: agnesh56@gmail.com

MÉGIS

A pátyi katolikus közösség térítésmentesen terjesztett időszaki kiadványa.

Megjelenik évente négy alkalommal.

Felelős szerkesztő: **Reményi Judit**

(judit@remenyicsalad.hu)

Szerkeszti a szerkesztőbizottság.

www.ude.hu

Közösségünket érintő értékes írásokat szívesen közlünk

AKTUÁLIS

ökumenikus imahét

Az idén – az évente hagyományosan Szent Pál apostol megtérésének ünnepéhez kapcsolódóan megrendezett – ökumenikus imahét időpontja január 18-25. Helyi szokásaink szerint a közös imaalkalmak házigazdája évente váltakozva a református és a római katolikus közösség. A 2009-es esztendőben így a református gyülekezet ad otthont az esti istentiszteleteknek vasárnaptól a következő szombatig. Ha a szervezés felelősségéből most kevesebb is jut ránk, legyünk aktív résztvevői az alkalmaknak, tanúságot téve ezzel a keresztények egysége melletti elkötelezettségünkről és egyben megtisztelve vendéglátóinkat!

farsang

Az éves programban tervezettől eltérően a CSALÁDOS FARSANG IDŐPONTJA FEBRUÁR 7. A változás oka az, hogy ebben a frenkventált időszakban sokan kell osztozzunk a Művelődési Házon. Az eredetileg szándékozottnál korábbi időpont buzdítson minket arra, hogy már most gyűjtsük az ötleteinket a szervezéshez. A program előkészítéséhez január 5-ig mindenki javaslatát szeretettel várja: Reményi Judit (06 30 292 4001; judit@remenyicsalad.hu)

nyári tábor

Nagy örömmel tudatjuk, hogy hosszas keresgélés után megtaláltuk azt a helyet, amely ideálisnak látszik a 2009. évi nyári egyházközségi családi tábor megrendezésére. Neszmélyen, a Duna parttól pár percre egy nagy ház (60 ágyval és közösségi helyiséggel), hatalmas kerttel, ahol sátorozni is lehet, és a gyerekeknek bőven van hely játszani.

Az időpont: 2009. június 25-28. Minden olyan család jelentkezését szeretettel várjuk, akik szívesen áldoznának a szabadságukból arra, hogy mint keresztény közösség együtt töltsünk egy pár napot, amely nem kevés alkalmazkodással, de annál több örömmel és élménnyel jár. Ebben a négy napban sokat kirándulnánk, játszani, de lenne idő és mód a lelki feltöltődésre is.

Jelentkezni lehet Schumicky Ildikónál január végéig.

e-mail cím: schumicky.ildi@sch-ps.hu,

telefon: 344-231, 06 20 343 10 66.

A LITURGIÁK RENDJE TEMPLOMUNKBAN

Szentmise

vasárnap 8.00 óra

(havonta egy alkalommal igeliturgia áldozási lehetőséggel)

péntek 18.00 óra

kedd 18.00 óra

igeliturgia áldozási lehetőséggel

Görögkatolikus szentmise

minden hónap 2. és 4. vasárnap 17.30

A hétköznap esti szentmisék általában az óráátállításhoz igazodva a téli időszakban 18.00, a nyári időszakban 19.00 órakor kezdődnek.

Azokon a vasárnapokon, amelyeket olyan vasárnap előz meg, amelyen igeliturgia volt, a reggeli szentmise után lehetőség van szentgyónásra.

A LITURGIÁK RENDJE KARÁCSONY – ÚJÉV

december 24. szerda	16.00 pásztorjáték 24.00 éjféli szentmise
december 25. csütörtök	8.00 ünnepi szentmise
december 26. péntek	8.00 ünnepi szentmise
december 27. szombat	15.00 borszentelés a Pincehegyen a nagypincénél
december 28. vasárnap	8.00 ünnepi szentmise
december 31. szerda	18.00 évvégi hálaadás
január 1. csütörtök	9.00 újévi ünnepi szentmise